

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
11. april 2018

J nr. 2017-2582

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget har i brev af 1. marts 2018 stillet mig følgende spørgsmål 189 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Spørgsmål 189

Kan ministeren bekræfte, at der i skattelovgivningen i forbindelse med forlængelse af eneretten (lovforslag nr. L 62, folketingsåret 2003/04) og i uddybninger af kompensationsaftalen er meget tydelige henvisninger til, at det er en aftale med A.P. Møller – Mærsk, der er tale om, og begrunde, hvorfor kompensationsaftalen alligevel skal omfatte en anden part, herunder

- at det klart af bemærkningerne til lovforslag nr. L 62 (folketingsåret 2003-04) fremgår, at lovforslaget fremsættes på baggrund af aftalen mellem staten og A.P. Møller – Mærsk,
- at der er tale om "særlige skattemæssige regler, som skal gælde for de nuværende partnere i DUC" (L 62, side 8),
- at der for andre koncessioner, der tildeles med virkning fra den 1. januar 2004 eller senere, gælder de generelle regler (L 62, side 8),
- at det både af aftalen om eneretten og i behandlingen af lovforslag nr. L 62 (folketingsåret 2003-04) fremgår, at det er balancen mellem staten og DUC-selskaberne, der skal opretholdes med kompensationsaftalen, altså ikke en balance mellem staten og andre selskaber,
- at det i "Kompensationsbestemmelsen mellem A. P. Møller – Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen af 17. december 2003 fremgår,
 - a) "Endvidere må kompensationsbestemmelsen ses i lyset af, at det historisk er tredje gang, at der sker indgreb i den nuværende 50-årige koncession med A. P. Møller – Mærsk" (side 2, 4. afsnit). Er ministeren enig i, at denne begrundelse ikke kan omfatte Total?
 - b) at aftalen skal "danne baggrund for langsigtede investeringer i teknologisk udvikling og efterforskning" (side 2, 2. afsnit). Er ministeren enig i, at denne kompetenceudvikling i et danskbaseret selskab, begrundet med en let-

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2810
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

Side 1/3

telse i dansk beskatning, nu overgår til et udenlandsk selskab, hvis salget til Total godkendes?

- c) at baggrunden er, "at A. P. Møller – Mærsk har indgået aftale om skærpede vilkår for den fremtidige udnyttelse af eneretsbevillingen," (side 2, nederst), men at Total som eventuel køber ikke har fået skærpede vilkår, der kan henføres til staten, men blot køber et privat selskab?

Svar

Der henvises til, at kompensationsaftalen er en aftale med A.P. Møller – Mærsk, og jeg forstår spørgsmålet sådan, at der ønskes en begrundelse for, hvorfor kompensationsaftalen alligevel kan omfatte en anden part.

Jeg vil indledningsvist slå fast, at der ved salget af eneretsbevillingen til Total er tale om en indirekte overdragelse. Det medfører, at alle Mærsk Olie og Gas A/S' rettigheder og forpligtelser videreføres uændret til den nye ejer, Total SA.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på EFK (2017-18) alm. del - spm. 70, bilag 1, hvoraf det fremgår, at kompensationsaftalen var en afgørende forudsætning for forlænsningen af eneretsbevillingen i 2003. En godkendelse af overdragelse af eneretsbevillingen efter undergrundsloven til Total SA, men nægtelse af overdragelse af kompensationsaftalen til Total SA vil efter Kammeradvokatens vurdering give anledning til så alvorlige retlige betænkeligheder, at det reelt ikke er en retlig mulighed. Kompensationsaftalen følger således indehaveren af Eneretsbevillingen, og er altså ikke knyttet til specifikke DUC-selskaber.

Det er min klare overbevisning, at olie- og gasindvinding kræver langsigtede investeringer, og at det netop derfor er afgørende for selskaberne på Nordsøen, at rammevilkårene er stabile. Citatet, hvoraf det fremgår, at kompensationsbestemmelsen må ses i lyset af, at det historisk er tredje gang, at der sker indgreb i den nuværende 50-årige koncession med A. P. Møller-Mærsk, mener jeg netop handler om behovet for investeringssikkerhed og stabile rammer for Nordsøen. Det gælder ikke kun for Mærsk, men også for andre selskaber.

I forhold til spørgsmålet om behovet for at understøtte teknologiudvikling og efterforskning, kan jeg oplyse at jeg er tryk ved, at Total med sine globale erfaringer vil løse sin opgave i den danske del af Nordsøen på fuldt betryggende vis og bidrage med nye idéer og ny teknologi.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt Total har fået skærpede vilkår kan jeg oplyse, at den indirekte overdragelse indebærer, at Total har samme vilkår som A.P. Møller-Mærsk hidtil har haft.

I forhold til de konkrete spørgsmål om L 62 kan jeg oplyse, at lovforslaget ikke udelukkende er fremsat på baggrund af aftalen mellem staten og A.P. Møller-Mærsk. Det fremgår således af indledningen til de almindelige bemærkninger til L 62, at:

”Folketinget opfordrer regeringen til [...] at sikre, at staten får en større andel af værdierne [...] af olie- og gasressourcerne i Nordsøen. Det forudsættes herunder, at der samtidig kan ske en drøftelse med bevillingshaverne af de koncessioner, der udløber i 2012, med henblik på en mulig forlængelse.”

Ved vedtagelsen af L 62 blev der indført nye, generelle regler for kulbrintebeskatningen i Nordsøen med virkning for alle nye koncessioner og eksisterende koncessioner, som valgte at overgå til de nye regler. Ingen af de eksisterende non-DUC koncessioner valgte dog at overgå til de nye regler. Disse selskaber blev først underlagt de nye skatteregler ved harmoniseringen af kulbrinteskattereglerne i 2013.

Når der i lovforslaget er henvist til ”særlige skattemæssige regler”, så skal det altså ses i sammenhæng med de efterfølgende bemærkninger om overgangsregler. Overgangsreglerne var kun gældende for DUC, fordi de var de eneste, der hidtil var blevet beskattet efter reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3

Når der henvises til balancen mellem staten og DUC-selskaberne, bør det bemærkes, at Total nu er et DUC-selskab.

Med venlig hilsen

Lars Chr. Lilleholt